

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoPr/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620200614
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4620200614.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Márie Malíkovej, v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E., zastúpená: Mgr. Vojtech Budaváry, advokát, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 447 917, proti žalovanej: Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s., so sídlom Nábřežie za hydrocentrálou 4, 949 60 Nitra, IČO: 36 550 949, zastúpená: FROLKOVIČ Legal, s. r. o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, 811 07 Bratislava, IČO: 50 106 228, o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. TO-11Cpr/4/2020-416 zo dňa 12. apríla 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyni priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) určil, že výpoveď z pracovnoprávneho pomeru zo dňa 17.02.2020 daná žalovanou žalobkyni je neplatná a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 1, 2, 5, § 1 ods. 1,4, § 7 ods. 3, § 42 ods. 2, § 59 ods. 1 písm. a) až d), § 63 ods. 1 písm. d) bod 2, § 74, § 77, § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len „ZP“) ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu na základe čoho dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 ZP zo strany žalovanej pod číslom 68/12/2020 zo dňa 17.02.2020, daná žalobkyni dňa 27.02.2020 je neplatná. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzatvorila dňa 28.10.2015 pracovnú zmluvu s dohodnutým druhom práce obchodno-ekonomický riaditeľ. Dňa 28.10.2015 rozhodlo predstavenstvo žalovanej v súlade s článkom V. ods. 1 štatútu predstavenstva a časti III. čl. 11 ods. 1 organizačného poriadku žalovanej, že žalobkyňu menuje do funkcie obchodno-ekonomický riaditeľ. Dňa 12.02.2020 predstavenstvo žalovanej podľa článku V. ods. 1 štatútu predstavenstva odvolalo žalobkyňu z funkcie obchodno-ekonomický riaditeľ s účinnosťou od 13.02.2020. Následne jej doručila žalovaná výpoveď z pracovného pomeru v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 2. Zákonníka práce. Žalobkyňa považuje výpoveď za neplatnú z dôvodu, že žiadny osobitný predpis a ani vnútorný predpis žalovanej neustanovuje vymenovanie ako požiadavku na vykonávanie funkcie vedúceho zamestnanca, preto pracovný pomer vedúceho zamestnanca možno založiť aj pracovnou zmluvou aj bez vymenovania. V žalobe tiež uviedla, že pokiaľ nemá zamestnávateľ takúto požiadavku zakotvenú vo svojom vnútornom predpise nie je vymenovanie do funkcie podmienkou k uzatvoreniu pracovnej zmluvy a následne ani podmienkou k ukončeniu pracovnoprávneho vzťahu. Zdôraznila, že pracovnú zmluvu uzavrela skôr ako došlo k jej

menovaníu do funkcie obchodno - ekonomický riaditeľ. Oba doklady boli vytvorené síce v jeden deň, ale pracovná zmluva bola vytvorená skôr ako menovanie čo vyplýva aj z evidenčných čísiel týchto dokladov. Z toho je podľa názoru žalobkyne možno vyvodíť že v danom prípade nebolo viazané uzatvorenie pracovnej zmluvy na predchádzajúce menovanie do funkcie. Ďalej namietala, že zamestnávateľ si nespĺnil svoju ponukovú povinnosť obsiahnutú v ustanovení § 63 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce. V tejto súvislosti poukázala na to, že výpoveď bola spísaná dňa 17.02.2020, záznam spísaný v súvislosti s oznámením o odvolaní bol spísaný dňa 27.02.2020.

3. V dôvodoch rozhodnutia poukázal tiež na to, že v poradí prvým rozsudkom č. k. 11Cpr/4/2020-144 zo dňa 17.09.2021 žalobu žalobkyne zamietol (výrok I.) a zároveň priznal žalovanej náhradu trov konania v plnej výške (výrok II.). Žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote dňa 27.09.2021 odvolanie proti uvedenému rozsudku. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, uznesením č. k. 7CoPr/1/2022-253 zo dňa 28.02.2023 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Po opätovnom prejednaní veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že funkcia obchodno-ekonomického riaditeľa, ktorú žalobkyňa u žalovanej zastávala, nebola v čase vymenovania do funkcie v priamej riadiacej pôsobnosti predstavenstva žalovanej, a preto nemožno potom vymenovanie do tejto funkcie považovať za podmienku pre uzatvorenie pracovného pomeru. Uviedol, že žalobkyňa nebola v čase vzniku pracovného pomeru v priamej riadiacej pôsobnosti predstavenstva, ale generálneho riaditeľa, a preto uzavrel, že odvolanie z funkcie nezakladalo platný výpovedný dôvod podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. d) bod 2. v spojitosti s § 42 ods. 2 Zákonníka práce, a teda výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 17.02.2020 daná žalovanou žalobkyňi je neplatná.

5. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel, žalobkyňa má ako úspešná strana v konaní nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnej výške. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

6. Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaná (č. l. 445 - 456 spisu), ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Odvolanie podala z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h), b) CSP. Žalovaná namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že žalobkyňa mala spadať do priamej riadiacej pôsobnosti generálneho riaditeľa žalovanej, a teda nie predstavenstva. Súd prvej inštancie mal z vykonaných dôkazov dospieť k opačnému skutkovému zisteniu, a síce, že žalobkyňa spadala do priamej riadiacej pôsobnosti predstavenstva. Žalovaná považovala za nesprávny aj záver súdu prvej inštancie, uvedený v bode 20. napadnutého rozsudku a v ktorom súd konštatoval, že žalobkyňa nebola priamo podriadená predstavenstvu spoločnosti, pretože bolo preukázané, že v rozhodnom čase absentovala existencia akéhokoľvek vnútorného predpisu zamestnávateľa o tom, že žalobkyňa musela byť najskôr menovaná do funkcie a až následne mohol vzniknúť pracovný pomer. Žalovaná namietala, že nesprávne právne posúdenie v rozsudku spočíva jednak v tom, že súd neaplikoval príslušné normy, ktoré aplikovať mal (t. j. opomenul aplikovať článok V. štatútu predstavenstva a čl. 6 bod 1/OP 2013) a zároveň obsah súvisiacej právnej normy nesprávne interpretoval (konkrétne ustanovenie čl. 11 ods. 1/ OP 2013, pojednávajúce o tzv. organizačnej podriadenosti). V závere odvolania namietala, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa potrebné kvalitatívne požiadavky, nie je dostatočne presvedčivé, keď sa vôbec nezaobera relevantnými právnymi aspektmi.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie žalovanej považuje za nedôvodné. Poukázala na to, že žalovaná pravdepodobne neporozumela základnému zisteniu súdu, ktorý dospel k záveru, že žiadny vnútorný predpis žalovanej v čase vzniku pracovného pomeru žalobkyne neustanovoval voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu (bod 20. rozsudku). Absencia tohto predpisu bola zjavná, keďže pri vydaní rozsudku v roku 2021 súd prvej inštancie vychádzal z Organizačného poriadku zo dňa 22.01.2019, v ktorom už priama riadiaca pôsobnosť bola priamo ustanovená, avšak v zmysle názoru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie aplikovať ustanovenia Organizačného poriadku zo dňa 11.12.2013. Žalobkyňa nerozumie, na základe akých skutočností by mal z dokazovania vyplývať opak, ako tvrdí žalovaná, keď žiadny zo svedkov neuviedol, že by odborní riaditelia boli v priamej riadiacej

pôsobnosti predstavenstva. Podľa žalobkyne z vykonaného dokazovania vyplýva dôvodnosť jej žaloby. V čase uzatvorenia pracovnej zmluvy žalobkyne bol u žalovanej účinný Organizačný poriadok zo dňa 11.12.2013 (č. I. 92 – 101 spisu), z ktorého vyplýva, že obchodno-ekonomický riaditeľ bol v čase vzniku pracovného pomeru v priamej riadiacej pôsobnosti generálneho riaditeľa a nie predstavenstva. V závere vyjadrenia uviedla, že žiadny z argumentov alebo námietok žalovanej uvedený v odvolaní nemožno kvalifikovať ako rozhodujúci (podstatný) pre rozhodnutie, na ktorý by sa vyžadovala špecifická odpoveď. Žalobkyňa považuje rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný a vecne správny, súd veľmi podrobne odôvodnil všetky skutočnosti, ktoré vyšli v priebehu konania najavo a tiež jednoznačne uviedol, na základe akých (listinných) dôkazov alebo výpovedí svedkov tieto skutočnosti považoval za preukázané.

8. Žalovaná v odvolacej replike uviedla, že aj naďalej zotrváva na tvrdeniach formulovaných v odvolaní a jednoznačne tvrdí, že rozsudok je vecne nesprávny. Trvala na tom, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu neprináša žiadne argumenty, ktoré by akokoľvek vyvracali napádané nedostatky rozsudku. Opätovne v odvolacej replike vysvetľovala, že súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania dospieť k záveru, že žalobkyňa bola v priamej riadiacej pôsobnosti predstavenstva a že vnútorný predpis žalovanej (ako zamestnávateľa) ustanovoval vymenovanie do funkcie ako podmienku jej výkonu (čo vo výsledku znamená, že žalovaná mohla využiť výpovedný dôvod, ktorý využila). Tento záver vyplýva z viacerých vykonaných dôkazov (najmä listinné dôkazy a výsluch svedkov resp. strán sporu) a ich interpretácie vo vzájomnej súvislosti.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) skôr ako sa začal zaoberať správnosťou napadnutého rozhodnutia, posudzoval okrem iného aj to, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, či nesmeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a či odvolanie žalovanej má náležitosti podľa ust. § 363 CSP. Zaoberal sa formálnymi náležitosťami podaného odvolania zo strany žalovanej z hľadiska obsahu a spôsobu podania predmetného odvolania a po preskúmaní toho, či boli splnené procesné podmienky konania z (§ 382 ods. 2 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie (rozsudok) súdu prvej inštancie je potrebné, v zmysle ust. § 387 ods. 1 a čl. 4 ods. 1 CSP potvrdiť bez vecného preskúmania správnosti napadnutého rozhodnutia .

10. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) .

11. Podľa ust. § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

12. Podľa § 123 ods. 2 CSP podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

13. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

14. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente v znení účinnom do 30.09.2024) tento zákon sa vzťahuje na výkon verejnej moci elektronicke v rozsahu právomocí orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov.

16. Podľa § 23 ods. 1 druhej vety zákona o e-Governmente (v znení účinnom do 30.09.2024), osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronickeho podania, a) ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis

1. kvalifikovaným elektronickým podpisom¹⁷⁾ alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou,¹⁸⁾
 2. použitím na to určenej funkcie ústredného portálu alebo špecializovaného portálu, ktorá je podmienená úspešnou autentifikáciou zodpovedajúcou najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu,^{20a)} alebo
 3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje,
- b) kvalifikovaným elektronickým podpisom,¹⁷⁾ ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu,^{20aa)} a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku,¹⁹⁾ ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený.

17. Podľa § 24 ods. 5 zákona o e-Governmente obsahovými náležitosťami elektronického formulára pre elektronické podanie sú obsahové náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného dokumentu ustanovené osobitnými predpismi, pričom ak je niektorá z obsahových náležitostí podľa osobitných predpisov viazaná na listinnú podobu, považuje sa za splnenú autorizovaním elektronického podania podávajúcim; to platí aj o náležitostiach príloh elektronického podania, ak nejde o prílohy, ktorými sú veci, ktoré nemajú listinnú podobu alebo elektronickú podobu. Obsahom elektronického formulára pre elektronické podanie môže byť aj identifikátor osoby.

18. Odvolací súd zaoberajúc sa náležitosťami odvolania, ktoré podal právny zástupca žalovanej, zistil, že v spise založenom odvolaní č. I. 445 – 456, pozostávajúcom z dvoch dokumentov (formulár a príloha), nebola KEP-om právneho zástupcu žalovanej podpísaná príloha obsahujúca odvolanie, ale iba samotný formulár. Z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe zo dňa 29.04.2024 (č. I. 456 spisu) odvolací súd zistil, že platným KEP je podpísaný iba dokument formulár č. I. 445 – 446 spisu.

19. Prostredníctvom oddelenia informatiky (č.l. 491-492 spisu) odvolací súd zistil, že odvolanie žalovanej k veci vedenej pod sp. zn. TO-11Cpr/4/2020 bolo zaslané cez portál e-Žaloby dňa 29.04.2024 a obsahuje formulár 31685e31-9cb6-4bdf-a944-a00002203208.asice, ktorý bol podpísaný platným kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP) JUDr. Ľuboša Frolkoviča (použitý certifikát občianskeho preukazu s čipom) a súbor Odvolanie.pdf, ktorý nie je elektronicky podpísaný .

20. Formulár (č. I. 445- 446 spisu), ktorý bol podpísaný platným KEP právneho zástupcu žalovanej neobsahuje žiadne dôvody odvolania. Podľa názoru odvolacieho súdu preto pokiaľ samotné odôvodnenie odvolania – odvolacie dôvody a rovnako tak návrh na rozhodnutie odvolacieho súdu (odvolací návrh) neboli súčasťou samotného elektronicky podaného a s KEP podpísaného podania „všeobecnej agendy“ – odvolania, bolo nevyhnutné, aby samotné odvolanie tvoriace prílohu elektronického formulára obsahujúce odvolacie dôvody a odvolací petít tiež bolo podpísané KEP vyhotoviteľa a osoby podávajúcej odvolanie.

21. Je zrejmé, že samotný text odvolania v prílohe vo formáte PDF pripojenej k formulárovému odvolaniu neobsahuje KEP právneho zástupcu žalovanej. Vzhľadom na osobitnú úpravu následkov elektronického podania bez KEP v ustanovení § 125 ods. 2 CSP i s prihliadnutím na to, že určité procesné úkony sú koncentrované do uplynutia zákonom určenej lehoty, ide podľa názoru odvolacieho súdu o neodstrániteľnú vadu odvolania žalovanej, v dôsledku čoho neprichádzal do úvahy postup smerujúci k odstraňovaniu tohto nedostatku. Podpis patrí medzi nevyhnutné náležitosti odvolania a ak sa v prípade elektronicky podaného odvolania vyžaduje KEP osoby ho podávajúcej, potom KEP na odvolaní musí byť ním realizovaný v odvolacej lehote, resp. najneskôr do 10 dní s cieľom zabránenia vzniku zákonného dôsledku jeho absencie (§ 125 ods. 2 CSP), ktorým je, že súd na takéto podanie neprihliada a postupuje tak, ako keby neexistovalo.

22. Z uvedeného vyplýva, že len formulár obsahujúci text podania vo veci samej podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom je riadnym elektronickým podaním. Pokiaľ elektronický formulár neobsahuje odôvodnenie podania, bude považovaný iba za „sprievodný list“, hoci aj kvalifikovane elektronicky podpísaný. Účel elektronickej komunikácie nachádza svoj obsah v prípade konkrétneho systému práve vo formulári, o ktorom sa predpokladá, že bude primárnym obsahovým prostriedkom elektronickej komunikácie. Inak by aj pole príloh muselo byť povinné. Prílohy sú však iba nepovinnou

časťou, preto sa pri nich nepredpokladá (no ani nevylučuje) povinná autorizácia. Jedinou, avšak logickou výnimkou je plnomocenstvo. Inak povedané, v prípade podania vo veci samej má byť elektronicky podpísaný formulár a jeho priamy obsah nosičom informácií, nemá slúžiť ako sprievodný list k podaniu vo veci samej.

23. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 220/2023-10 zo dňa 26. apríla 2023, ktorý v bodoch 14. a 15. odôvodnenia v obdobnej veci uviedol : V usmernení dostupnom na <https://www.justice.gov.sk/sluzby/podavanie-navrhov-a-suvisiacich-pisomnosti-na-sudne-konanie/> je uvedené: „Podania v civilnom procese a v správnom súdnom procese adresované súdu prostredníctvom portálu eŽaloby môžu, ale nemusia byť autorizované podľa osobitného predpisu, teda podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou. Ak elektronické podanie obsahuje návrh vo veci samej (t. j. návrh na začatie konania - žalobu, späťvzatie návrhu, čiastočné späťvzatie návrhu, zmenu návrhu, odvolanie a pod.) alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia a nie je autorizované podľa osobitného predpisu, je potrebné ho dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Ak sa podanie dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Ak je elektronické podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia autorizované podľa osobitného predpisu, jeho dodatočné doručenie v listinnej podobe nie je potrebné.“ Napokon aj v časti prílohy je okrem iného uvedené: „V samotnom elektronickom formulári sa prílohy nepridávajú“ bod 14. odôvodnenia.

„Z uvedeného vyplýva, že len formulár obsahujúci text podania vo veci samej podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom je riadnym elektronickým podaním. Pokiaľ elektronický formulár neobsahuje odôvodnenie podania, bude považovaný iba za „sprievodný list“, hoci aj kvalifikovane elektronicky podpísaný. Účel elektronickej komunikácie nachádza svoj obsah v prípade konkrétneho systému práve vo formulári, o ktorom sa predpokladá, že bude primárnym obsahovým prostriedkom elektronickej komunikácie. Inak by aj pole príloh muselo byť povinné. Prílohy sú však iba nepovinnou časťou, preto sa pri nich nepredpokladá (no ani nevylučuje) povinná autorizácia. Jedinou, avšak logickou výnimkou je plnomocenstvo. Inak povedané, v prípade podania vo veci samej má byť elektronicky podpísaný formulár a jeho priamy obsah nosičom informácií, nemá slúžiť ako sprievodný list k podaniu vo veci samej“ (bod 15. odôvodnenia).

24. Z obsahu spisu vplýva, že príloha elektronického formulára - súbor „Odvolanie.pdf“ podpísaná KEP právneho zástupcu žalovanej nebola, preto bolo potrebné v zmysle ust. § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej, ktorým odvolanie voči rozsudku súdu nepochybne je, urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu v lehote 10 dní súdu. V opačnom prípade súd na takéto podanie neprihliada a ani na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K takémuto dodatočnému doručeniu odvolania v zákonnej lehote nedošlo, preto odvolací súd na toto podanie žalovanej (t.j. prílohu v „pdf“ formáte neprihliadol).

25. Odvolanie - 31685e31-9cb6-4bdf-a944-a00002203208.asice, ktoré bolo podpísané platným kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP) JUDr. Ľuboša Frolkoviča (použitý certifikát občianskeho preukazu s čipom) zaslané cez portál eŽaloby dňa 29.04.2024 (formulár), ktoré neobsahuje žiadne odvolacie dôvody ani odvolací návrh, odvolací súd posúdil ako tzv. blanketové odvolanie nespĺňajúce požiadavky zákona pre riadne odvolanie (§ 363 CSP).

26. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

27. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

28. Odvolací súd pri právnom posúdení veci vychádza z Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 1VCdo/2/2023 zo dňa 08.11.2023, ktorý sa zaoberal výkladom ustanovení § 373 ods. 1 a § 365 ods. 3 CSP, pričom v bodoch 31. a 32. odôvodnenia uznesenia uviedol :

„Ak teda platí, že súd nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov odvolania, v ktorom odvolacie dôvody absentujú, a zároveň odvolacie dôvody môže odvolateľ dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je nutné dospieť k záveru, že odvolanie, v ktorom úplne absentujú akékoľvek odvolacie dôvody, je možné uviesť (doplniť) o tieto chýbajúce dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V ustanovení § 373 ods. 1 CSP je vyslovene uvedený zákonný príkaz in fine, podľa ktorého platí, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie nevyzýva. Dôvody odvolania tak môže odvolateľ doplniť skutočne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ohľadne uvedeného Veľký senát na podporu svojej argumentácie a výkladu poukazuje na znenie komentára k CSP (Števíček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 1234 s.), podľa ktorého Odstrániteľnými vadami sú obsahové vady odvolania v nadväznosti na § 363 CSP, ktorý vymedzuje náležitosti odvolania.(...) Vady odvolania, s výnimkou odvolacích dôvodov, môže odvolateľ odstrániť až do vydania uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. (...) Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentráciu odvolacieho konania (§ 364, § 365 ods. 3 CSP) postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP, pričom sa vzťahujú aj na odvolanie, ktoré odvolateľ odôvodňuje podľa § 365 ods. 2 CSP. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP. (pozri aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/23/2018, ktoré prešlo testom ústavnosti; viď rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 90/2019 o odmietnutí ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že dané platí aj v prípade, ak odvolanie žiaden odvolací dôvod neobsahuje. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie v zmysle § 373 ods. 1 CSP odvolateľa nikdy nevyzýva. Ustanovenie § 365 ods. 3 CSP je teda podľa právnej doktríny nutné aplikovať aj na blanketové odvolania - teda odvolania vadné, bez vymedzených odvolacích dôvodov, ktoré je možné dopĺňať o chýbajúce odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania“.

29. Najvyšší súd SR sa vo svojom uznesení zo dňa 1VCdo/2/2023 zo dňa 08.11.2023 zároveň v bodoch 38. a 39. zaoberal aj povinnosťou odvolacieho súdu pri identifikácii blanketového odvolania po uplynutí lehoty na odvolanie a v tejto súvislosti uviedol: „Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Preto bude zo strany odvolacieho súdu vždy jeho povinnosťou v zmysle uvedeného zákonného imperatívu, zdublikovaného v ust. § 380 ods. 2 CSP aj v prípade tzv. blanketového odvolania skúmať procesné podmienky, tak ako to má toto ustanovenie na mysli, teda aj keď neboli v odvolací dôvodoch uplatnené.“

30. Povinnosť skúmať procesné podmienky vyplýva súdu z ust. § 161 CSP a odvolaciemu súdu aj z ust. § 380 ods. 2 CSP, pričom právna teória (viď komentár k Civilnému sporovému poriadku Števíček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, 606 s.), rozdeľuje procesné podmienky do štyroch kategórií, a to: 1. procesné podmienky na strane súdu (právomoc a príslušnosť), 2. procesné podmienky na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a plnomocenstvo zástupcu strany), 3. vecné procesné podmienky (existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti) a 4. negatívne procesné podmienky (prekážka rozhodnutej veci a prekážka skôr začatého konania). Povinnosť skúmať procesné podmienky sa nevzťahuje len na (konečné) rozhodovanie o podanej žalobe, ale aj na všetky čiastkové úkony v rámci súdneho konania.

31. Odvolací súd sa zaoberal splnením procesných podmienok a z úradnej moci preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené vyššie uvedené procesné podmienky v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že v konaní nezistil žiaden nedostatok v procesných podmienkach a tento ani nebol stranami sporu v konaní tvrdený, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 za použitia čl.

4 ods. 1 CSP potvrdil, bez toho, aby došlo k vecnému prieskumu správnosti výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a pri posudzovaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania vychádzal zo zásady úspechu v odvolacom konaní a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).